

Prima instanță - (Judecătoria Centru, mun. Chișinău) A. Gafton
Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) A. Bostan, A. Pahopol, V. Negru

DECIZIE

08 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței,
judecători

Iuliana Oprea
Galina Stratulat, Ion Druță,
Oleg Sternioală, Dumitru Mardari

examinând recursul declarat de Igor Doros, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Igor Doros împotriva Serviciului Vamal cu privire la anularea actelor administrative, restabilirea în funcție, încasarea plăților salariale restante și repararea prejudiciului moral, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 iunie 2017,

c o n s t a t ă :

La 29 iulie 2016 Igor Doros s-a adresat cu cerere de chemare în judecată în instanța de contencios administrativ împotriva Serviciului Vamal, solicitând anularea deciziei Comisiei Centrale de atestare a Serviciului Vamal (proces-verbal nr. 03-20-14 din 21 iunie 2016), anularea ordinului directorului general al Serviciului Vamal nr.721-p din 01 iulie 2016 „Cu privire la încetarea raporturilor de serviciu ale dlui I. Doros”, restabilirea în funcția de inspector principal al Serviciului echipe mobile Sud, Direcția servicii operative din cadrul Serviciului Vamal, obligarea Serviciului Vamal la plata despăgubirii pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă și repararea prejudiciului moral în mărime de 10 000 lei.

Pe parcursul judecării cauzei, reclamantul a înaintat cereri privind majorarea pretențiilor din acțiune, prin care a solicitat suplimentar anularea pct. 6 din procesul-verbal nr. 03-20-14 al ședinței Comisiei de atestare a Serviciului Vamal din 21 iunie 2016, a pct. 11 din Anexa nr. 2 la ordinul directorului general al Serviciului Vamal nr. 673-p din 25 iunie 2016 „Cu privire la rezultatele atestării la corespunderea funcției deținute a colaboratorilor Aparatului Central” (f.d. 20-21) și a pct. 11 din Anexa nr. 2 la procesul-verbal nr. 03-19-17 al ședinței Comisiei de atestare a Serviciului Vamal din 25 iunie 2016 (f.d. 67)

Motivele cererii de chemare în judecată, astfel după cum au fost expuse de reclamant, pot fi rezumate după cum urmează.

La 01 iulie 2016 lui Igor Doros i-a fost adusă la cunoștință decizia Comisiei Centrale de atestare a Serviciului Vamal (proces-verbal nr. 03-20-14 din 21 iunie 2016) potrivit căruia, acesta nu corespunde funcției de inspector principal Serviciu echipe

mobile Sud a Serviciului Vamal, precum și, ordinul directorului general al Serviciului Vamal nr. 721-p din 01 iulie 2016 „Cu privire la încetarea raporturilor de serviciu ale dlui I. Doroș”, potrivit căruia, Igor Doroș a fost eliberat din serviciu din cauza necorespunderii funcției începând cu data de 30 iunie 2016.

Reclamantul a invocat că ordinul de concediere este ilegal, având în vedere că acesta a fost eliberat din serviciu cu o dată anterioară celei când a fost emis ordinul.

Astfel, menționează că data eliberării din funcție este 30 iunie 2016 iar, prin urmare, ordinul de concediere putea fi emis cel târziu la aceeași dată sau anterior, însă nu ulterior acestei date.

Mai mult, reclamantul susține că urma să fie informat despre eliberarea sa din funcție cel târziu la data de 30 iunie 2016.

Cu referire la decizia Comisiei Centrale de atestare a Serviciului Vamal (proces-verbal nr. 03-20-14 din 21 iunie 2016), reclamantul susține că acesta nu corespunde realității, deoarece în momentul atestării Comisia de atestare i-a comunicat că corespunde funcției deținute, însă în procesul-verbal nr. 03-20-14 din 21 iunie 2016 a indicat contrariul.

De asemenea, menționează că în ordinul directorului general al Serviciului Vamal nr. 721-p din 01 iulie 2016, se face referire la un alt proces-verbal, și anume nr. 03-19-17 din 25 iunie 2016.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 24 noiembrie 2016 s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de Igor Doroș împotriva Serviciului Vamal cu privire la anularea actelor administrative, restabilirea în funcție, încasarea plăților salariale restante și repararea prejudiciului moral.

S-a anulat ca ilegal pct. 6 din procesul-verbal nr. 03-20-14 al ședinței Comisiei de atestare a Serviciului Vamal din 21 iunie 2016 în partea atestării lui Igor Doroș.

S-a anulat ca ilegală decizia Comisiei Centrale de atestare a Serviciului Vamal (proces-verbal nr. 03-20-14 din 21 iunie 2016).

S-a anulat ca ilegal pct. 11 din Anexa nr. 2 la procesul-verbal nr. 03-19-17 al ședinței Comisiei de atestare a Serviciului Vamal din 25 iunie 2016.

S-a anulat ca ilegal pct. 11 din Anexa nr. 2 a ordinului directorului general al Serviciului Vamal nr. 673-p din 25 iunie 2016 „Cu privire la rezultatele atestării la corespunderea funcției deținute a colaboratorilor Aparatului Central”.

S-a anulat ca ilegal ordinul directorului general al Serviciului Vamal nr. 721-p din 01 iulie 2016 „Cu privire la încetarea raporturilor de serviciu ale dlui I. Doroș”.

S-a restabilit Igor Doroș în funcția de inspector principal al Serviciului echipe mobile Sud, Direcția servicii operative din cadrul Serviciului Vamal.

S-a încasat din contul Serviciului Vamal în beneficiul lui Igor Doroș plățile salariale pentru absența forțată de la serviciu, reieșind din salariul mediu lunar de inspector principal al Serviciului echipe mobile Sud, Direcția servicii operative din cadrul Serviciului Vamal.

S-a încasat din contul Serviciului Vamal în beneficiul lui Igor Doroș prejudiciul moral în mărime de un salariu mediu lunar al inspectorului principal al Serviciului echipe mobile Sud, Direcția servicii operative din cadrul Serviciului Vamal.

S-a pus în executarea imediată restabilirea lui Igor Doroș în funcția de inspector principal al Serviciului echipe mobile Sud, Direcția servicii operative din cadrul Serviciului Vamal și încasarea din contul Serviciului Vamal în beneficiul lui Igor Doroș

a unui salariu mediu lunar al inspectorului principal al Serviciului echipe mobile Sud, Direcția servicii operative din cadrul Serviciului Vamal.

Invocând netemeinicia hotărârii instanței de fond, la 02 decembrie 2016, Serviciul Vamal a declarat apel solicitând, casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06 iunie 2017 s-a admis apelul declarat de Serviciul Vamal.

S-a casat hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 24 noiembrie 2016 și s-a emis o nouă hotărâre, prin care:

S-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de Igor Doroș împotriva Serviciului Vamal cu privire la anularea actelor administrative, restabilirea în funcție, încasarea plăților salariale restante și repararea prejudiciului moral.

La 07 august 2017 Igor Doroș a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 iunie 2017 și menținerea hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 24 noiembrie 2016.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu decizia, invocând că la emiterea acesteia instanța de apel a încălcat normele de drept material, iar concluziile acesteia sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei și normele legale.

Sușține recurentul că instanța de apel a examinat cauza superficial și nu a ținut cont că a solicitat de mai multe ori pârâtului să-i prezinte informația privind posturile vacante existente la momentul eliberării sale din funcție, însă Serviciul Vamal a refuzat de fiecare dată să prezinte această informație.

Astfel consideră că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, și anume, art. 24 alin. (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000, potrivit căruia la examinarea în instanța de contencios administrativ a cererii în anulare, sarcina probațiunii este pusă pe seama pârâtului.

Consideră că argumentul instanței de apel precum că Regulamentul cu privire la atestarea colaboratorilor vamali, nu statuează asupra faptului că decizia Comisiei de atestare urmează a fi motivată, este nefondat și contravine prevederilor pct. 2 și pct. 24 din Regulamentul cu privire la atestarea colaboratorilor vamali, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 383 din 29 mai 2001.

La fel, consideră că argumentul instanței de apel precum că instanța de fond nu a dat apreciere Acordului adițional la contractul individual de muncă din 01 august 2012, prin care termenul contractului individual de muncă a fost prelungit până la 21 iulie 2016 este neîntemeiat, or instanța de apel a ignorat Acordul adițional nr. 3 din 11 martie 2014 la contractul individual de muncă, prin care a fost exclus pct. 14 din contract, care prevedea posibilitatea prelungirii relațiilor de muncă doar în condițiile existenței unui acord adițional de prelungire.

În acest sens, reține că urmare a excluderii pct. 14 din contractul individual de muncă, la caz sunt aplicabile prevederile art. 82 lit. f) și art. 83 alin. (3) din Codul muncii, potrivit cărora contractul se consideră prelungit pe durată nedeterminată.

Astfel, consideră recurentul că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, și anume, art. 82 lit. f) și art. 83 alin. (3) din Codul muncii.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa participanților la proces la 08 august 2017 (f.d. 134), iar în cererea de recurs Igor Doroș a indicat că a luat cunoștință cu aceasta la 07 august 2017.

Din aceste considerente, Colegiul consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și recursul înaintat la 07 august 2017 se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 01 noiembrie 2017 recursul declarat de Igor Doroș a fost considerat admisibil.

Conform art. 441 Codul de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

Conform art. 442 alin. (1) Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

Potrivit art. 444 Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces. Completul din 5 judecători decide asupra oportunității invitării tuturor participanților sau a reprezentanților acestora pentru a se pronunța cu privire la problemele de legalitate invocate în cererea de recurs.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept, să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

Verificând argumentele invocate în cererea de recurs, pe baza materialelor din dosar, Colegiul consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis, din următoarele considerente.

După cum rezultă din actele cauzei, la 21 iulie 2010 între Serviciul Vamal și Igor Doroș a fost încheiat contractul individual de muncă nr. 841, conform căruia, Igor Doroș a fost angajat în funcția de inspector principal, Secția echipe mobile Centru, Secția echipe mobile, Direcția servicii operative, pe un termen de un an, începând cu 21 iulie 2010 până la 21 iulie 2011. (f.d. 34)

Ulterior, între părțile contractante sus-menționate a fost încheiat Acordul adițional nr. 2 din 01 august 2012, conform căruia Igor Doroș a fost angajat în funcția de inspector principal al Secției investigații operative, Direcția servicii operative, durata contractului individual de muncă fiind prelungită până la 21 iulie 2016. (f.d. 35)

La fel, actele cauzei denotă că prin ordinul Serviciului Vamal nr. 748-p/o din 13 mai 2016 „Cu privire la atestarea colaboratorilor vamali”, s-a dispus petrecerea atestării colaboratorilor vamali ai Aparatului Central și birourilor vamale (f.d. 37), inclusiv a reclamantului Igor Doroș.

Potrivit pct. 6 din procesul-verbal nr. 03-20-14 din 21 iunie 2016 al ședinței Comisiei de atestare a Serviciului Vamal, cu votul unanim a 9 membri, comisia a decis că Igor Doroș nu corespunde funcției. (f.d.39-42)

Conform procesului-verbal nr. 03-19-17 din 25 iunie 2016 al ședinței Comisiei de atestare a Serviciului Vamal, cu privire la totalizarea rezultatelor atestării și pct. 11 din

Anexa nr. 2 la procesul-verbal nr. 03-19-17 s-a stabilit că colaboratorul vamal Igor Doroș nu corespunde funcției deținute. (f.d. 59-61, 66)

Potrivit pct. 2 din ordinul directorului general al Serviciului Vamal nr. 673-p din 25 iunie 2016 „Cu privire la rezultatele atestării la corespunderea funcției deținute a colaboratorilor Aparatului Central”, s-a stabilit că nu corespund funcției deținute colaboratorii vamali nominalizați în Anexa nr. 2 a ordinului. (f.d. 43)

Astfel, în pct. 11 al Anexei nr. 2 la ordinul menționat, este indicat că Igor Doroș nu corespunde funcției deținute (f.d. 48).

Iar prin ordinul directorului general al Serviciului Vamal nr. 721-p din 01 iulie 2016 „Cu privire la încetarea raporturilor de serviciu ale dlui I. Doroș”, s-a dispus încetarea raporturilor de serviciu cu reclamantul, din cauza necorespunderii funcției deținute constatate de comisia de atestare, în lipsă de post inferior vacant, începând cu 30 iunie 2016.

Din conținutul ordinului menționat rezultă că acesta a fost emis în conformitate cu art. 43 alin. (2) lit. g) din Legea serviciului în organele vamale nr. 1150-XVI din 20 iulie 2000. (f.d. 6)

Nefiind de acord cu ordinul de încetare a raporturilor de serviciu și cu rezultatele atestării, Igor Doroș a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Vamal, solicitând anularea acestora, restabilirea în funcție, încasarea plăților salariale pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă și repararea prejudiciului moral.

Judecând cauza, prima instanță prin hotărârea din 24 noiembrie 2016 a admis cererea de chemare în judecată.

Fiind investită cu judecarea apelului, Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 06 iunie 2017 a admis apelul declarat de Serviciul Vamal, a casat hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 24 noiembrie 2016 și a emis o nouă hotărâre prin care a respins cererea de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată.

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii, instanța de apel a reținut că prima instanță în mod eronat a stabilit că la concedierea salariatului din funcția deținută, angajatorul nu i-a propus un alt post de muncă. A menționat că Serviciul Vamal și-a executat obligația legală de a verifica existența posturilor inferioare vacante la data emiterii ordinului de concediere, constatând lipsa acestora.

Astfel, a indicat că angajatorul era în imposibilitate de a propune reclamantului, în urma necorespunderii funcției deținute, o altă funcție inferioară, deoarece acesta a fost eliberat din funcția publică cu statut special - funcție publică de execuție „inspector principal”, care este cea mai inferioară categorie de funcții publice, motiv pentru care a concluzionat că angajatorul a aplicat corect dispozițiile art. 86 alin. (1) lit. e) din Codul muncii și art. 43 alin. (2) lit. g) din Legea serviciului în organele vamale nr. 1150-XVI din 20 iulie 2000.

Judecând recursul, Colegiul consideră că instanța de apel, la emiterea deciziei de respingere a cererii de chemare în judecată a încălcat normele de drept material și a dat apreciere greșită materialului probator anexat la dosar, fapt ce a dus la soluționarea greșită a cauzei.

Astfel, conform art. 118 Codul de procedură civilă, circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii sînt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 130 alin. (1)-(3) Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la relevanța, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea pricinii.

Potrivit art. 24 alin. (1), (3) Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, instanța de contencios administrativ examinează cererea cu participarea reclamantului și pârâtului și/sau a reprezentanților acestora, în condițiile Codului de procedură civilă, cu unele excepții prevăzute de prezenta lege.

La examinarea în instanța de contencios administrativ a cererii în anulare, sarcina probațiunii este pusă pe seama pârâtului, iar în materie de despăgubire, sarcina probațiunii revine ambelor părți.

La caz, instanța de recurs reține că, potrivit art. 86 alin. (1) lit. e) Codul muncii, concedierea - desfacerea din inițiativa angajatorului a contractului individual de muncă pe durată nedeterminată, precum și a celui pe durată determinată – se admite pentru următoarele motive: constatarea faptului că salariatul nu corespunde funcției deținute sau muncii prestate ca urmare a calificării insuficiente, confirmate prin hotărâre a comisiei de atestare.

Conform art. 43 alin. (2) lit. g) Legea serviciului în organele vamale nr. 1150-XIV din 20 iulie 2000, eliberarea din serviciu poate avea loc din cauza necorespunderii funcției deținute constatate de comisa de atestare, în cazul lipsei de post inferior vacant sau al respingerii funcției propuse.

Art. 21 alin. (1) și (4) Legea serviciului în organele vamale nr. 1150-XIV din 20 iulie 2000 prevede că, atestarea colaboratorilor vamali se face pentru evaluarea corespunderii lor funcției deținute.

Modul de atestare este stabilit în Regulamentul atestării colaboratorilor vamali, aprobat de Guvern.

Luând în considerație prevederile legale enunțate, raportate la circumstanțele cauzei, instanța de recurs concluzionează că la concedierea lui Igor Doroș din funcția deținută în temeiul necorespunderii funcției ca rezultat al atestării, Serviciul Vamal avea obligația legală să verifice existența posturilor vacante inferioare din cadrul întregului sistem, iar concedierea ultimului putea avea loc doar în cazul lipsei posturilor vacante inferioare funcției deținute anterior, precum și refuzul salariatului de la funcția propusă.

Mai mult, urmează de remarcat că din conținutul Capitolului II „Autorități ale Administrației Publice Centrale”, Secțiunea a II-a „Autoritățile din subordinea organelor centrale de specialitate ale administrației publice și din subordinea altor autorități administrative centrale (aparatură centrală și subdiviziunile teritoriale)” din Clasificatorul unic al funcțiilor publice, aprobat prin Legea nr. 155 din 21 iulie 2011, rezultă că în cadrul Serviciului Vamal, inferioare funcției de inspector principal, sunt funcțiile publice de execuție: inspector superior C44, inspector C45.

Iar, potrivit art. 3 alin. (2) Legea nr. 1150-XIV din 20 iulie 2000, în cadrul organelor vamale activează funcționari publici, supuși reglementărilor Legii nr. 158-XVI din 4 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, și personal contractual, care desfășoară activități auxiliare, supus reglementărilor legislației muncii.

În acest sens, Colegiul reține că din actele cauzei nu rezultă că în perioada de după atestare și până la concedierea lui Igor Doroș nu au existat locuri vacante inferioare funcției deținute de ultimul, or, Serviciul Vamal nu a demonstrat prin probe lipsa funcțiilor inferioare vacante, ce fac parte din categoria funcției publice de execuție.

Respectiv, afirmația pârâtului privind lipsa unei categorii de funcții publice de execuție mai inferioare decât cea deținută anterior de către Igor Doroș, este declarativă și lipsită de suport legal.

Deci, Serviciul Vamal în rezultatul stabilirii că Igor Doroș nu corespunde funcției deținute, urma să-i propună o funcție inferioară din categoria funcțiilor de execuție, adică angajatorul, în baza deciziei Comisiei de atestare, avea dreptul legal să-l retrogradeze în funcție inferioară, deoarece, concedierea în legătură cu depistarea necorespunderii funcției deținute, se permite numai în cazul în care angajatorul i-a propus salariatului o altă muncă corespunzătoare, iar ultimul a refuzat transferul.

Prin urmare, Colegiul remarcă că la examinarea litigiului dedus judecății, angajatorul era obligat să prezinte probe care să confirme că salariatul a refuzat să fie transferat la o altă muncă sau că nu a avut posibilitatea de a-i oferi o altă muncă, ignorând astfel prevederile art. 43 alin. (2) lit. g) din Legea serviciului în organele vamale nr. 1150-XVI din 20 iulie 2000.

Sub acest aspect, Colegiul remarcă că, neprezentarea de către pârât a probelor ce confirmă legalitatea actului emis, prin prisma art. 24 alin. (3) Legea contenciosului administrativ, constituie temei de anulare a acestuia.

În această ordine de idei, Colegiul reține ca fiind corectă concluzia instanței de fond privind ilegalitatea ordinului de concediere emis în privința lui Igor Doroș, în condițiile în care la dosar lipsesc dovezi ce confirmă că de către Serviciul Vamal au fost înaintate propuneri privind transferul salariatului la o altă funcție sau, după caz, imposibilitatea de a-i oferi o altă muncă.

Totodată, referitor la cerințele privind declararea nulității pct. 6 din procesul-verbal nr. 03-20-14 al ședinței Comisiei de atestare a Serviciului Vamal din 21 iunie 2016 în partea atestării lui Igor Doroș, a deciziei Comisiei Centrale de atestare a Serviciului Vamal (proces-verbal nr. 03-20-14 din 21 iunie 2016), a pct. 11 din Anexa nr. 2 la procesul-verbal nr. 03-19-17 al ședinței Comisiei de atestare a Serviciului Vamal din 25 iunie 2016 și a pct. 11 din Anexa nr. 2 a ordinului directorului general al Serviciului Vamal nr. 673-p din 25 iunie 2016 „Cu privire la rezultatele atestării la corespunderea funcției deținute a colaboratorilor Aparatului Central”, instanța de recurs menționează că acestea constituie acte preparatorii ce servesc drept temei pentru aplicarea sancțiunii disciplinare sau concedierii, după caz, și, respectiv, în această parte hotărârea primei instanțe urmează a fi casată, cu respingerea cerințelor date.

În conexiunea celor relatate, este cert că instanța de apel a dat apreciere incorectă litigiului dedus judecății, ceea ce a dus la emiterea unei soluții greșite, iar prin urmare, Colegiul, conchide ca fiind corectă concluzia instanței de fond în partea temeiniciei cerințelor reclamantului privind anularea ordinului de eliberare și restabilirea în serviciu în condițiile când din circumstanțele pricinii rezultă că procedura de concediere a reclamantului a fost încălcată de pârât.

Or, conform art. 47 Legea serviciului în organele vamale nr. 1150-XVI din 20 iulie 2000, hotărârea privind eliberarea din serviciu în organul vamal sau transferul în o altă funcție poate fi atacată în instanță de judecată.

În conformitate cu art. 26 alin. (1) lit. c) Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, actul administrativ contestat poate fi anulat, în tot sau în parte, în cazul în care este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite.

Art. 48 alin. (1) Legea serviciului în organele vamale nr. 1150-XVI din 20 iulie 2000, stipulează că, colaboratorul vamal recunoscut ca fiind eliberat sau transferat nelegitim din funcție este restabilit în acea funcție.

Conform art. 89 alin. (1) Codul muncii, salariatul transferat nelegitim la o altă muncă sau eliberat nelegitim din serviciu poate fi restabilit la locul de muncă prin negocieri directe cu angajatorul, iar în caz de litigiu - prin hotărâre a instanței de judecată.

Potrivit art. 90 alin. (1), (2) și (3) Codul muncii, în cazul restabilirii la locul de muncă a salariatului transferat sau eliberat nelegitim din serviciu, angajatorul este obligat să repare prejudiciul cauzat acestuia.

Repararea de către angajator a prejudiciului cauzat salariatului constă în: a) plata obligatorie a unei despăgubiri pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă într-o mărime nu mai mică decât salariul mediu al salariatului pentru această perioadă; b) compensarea cheltuielilor suplimentare legate de contestarea transferului sau a eliberării din serviciu (consultarea specialiștilor, cheltuielile de judecată etc.); c) compensarea prejudiciului moral cauzat salariatului.

Mărimea reparării prejudiciului moral se determină de către instanța de judecată, ținându-se cont de aprecierea dată acțiunilor angajatorului, dar nu poate fi mai mică decât un salariu mediu lunar al salariatului.

Conform art. 329 alin. (1) și (2) Codul muncii, angajatorul este obligat să repare integral prejudiciul material și cel moral cauzat salariatului în legătură cu îndeplinirea de către acesta a obligațiilor de muncă, în cazul discriminării salariatului la locul de muncă sau ca rezultat al privării ilegale de posibilitatea de a munci, dacă prezentul cod sau alte acte normative nu prevăd altfel.

Prejudiciul moral se repară în formă bănească sau într-o altă formă materială determinată de părți. Litigiile și conflictele apărute în legătură cu repararea prejudiciului moral se soluționează de instanța de judecată, indiferent de mărimea prejudiciului material ce urmează a fi reparat.

În conformitate cu art. 330 alin.(1) lit. b) Codul muncii, angajatorul este obligat să compenseze persoanei salariul pe care aceasta nu l-a primit, în toate cazurile privării ilegale de posibilitatea de a munci. Această obligație survine, în particular, în caz de eliberare ilegală din serviciu sau transfer ilegal la o altă muncă.

Raportând la caz normele enunțate și în condițiile când a fost încălcată procedura de concedierea a reclamantului și ordinul emis de pârât în acest sens a fost anulat, cu restabilirea în funcție, Colegiul conchide ca fiind corectă și concluzia instanței de fond și în partea încasării de la Serviciul Vamal în beneficiul lui Igor Doroș a salariului pentru absența forțată de la serviciu din momentul concedierii până la ziua restabilirii în funcție, fiind dispusă și executarea imediată în conformitate cu art. 256 din Codul de procedură civilă a hotărârii în partea restabilirii în funcție a lui Igor Doroș.

Colegiul reiterează că instanța de fond corect a dispus compensarea lui Igor Doroș a prejudiciului moral în mărime de un salariu mediu lunar al inspectorului principal al Serviciului echipe mobile Sud, Direcția servicii operative din cadrul Serviciului Vamal de către Serviciul Vamal, or legislația muncii reglementează obligația angajatorului la

repararea prejudiciului moral în caz de privare ilegală de posibilitatea de a munci, care nu poate fi mai mic decât un salariu mediu lunar al salariatului.

Din considerentele menționate și având în vedere că decizia instanței de apel a fost emisă în contradicție cu prevederile normelor de drept material, iar argumentele invocate de recurent sînt întemeiate, Colegiul ajunge la concluzia de a admite recursul, a casa integral decizia instanței de apel și parțial hotărârea primei instanțe și de a emite în această parte o nouă hotărâre, cu menținerea în rest a hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. art. 444, 445 alin. (1) lit. b) și alin. (3) Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de Igor Doroș.

Se casează integral decizia Curții de Apel Chișinău din 06 iunie 2017.

Se casează parțial hotărârea Judecătoriei Centru, municipiul Chișinău din 24 noiembrie 2016, și se emite în această parte o hotărâre nouă prin care:

Se resping cerințele lui Igor Doroș cu privire la anularea punctului 6 din procesul-verbal nr. 03-20-14 al ședinței Comisiei de atestare a Serviciului Vamal din 21 iunie 2016 în partea atestării lui Igor Doroș, a punctului 11 din Anexa nr. 2 la procesul-verbal nr. 03-19-17 al ședinței Comisiei de atestare a Serviciului Vamal din 25 iunie 2016 și a punctului 11 din Anexa nr. 2 a ordinului directorului general al Serviciului Vamal nr. 673-p din 25 iunie 2016 „Cu privire la rezultatele atestării la corespunderea funcției deținute a colaboratorilor Aparatului Central”, ca neîntemeiate.

În rest, hotărârea Judecătoriei Centru, municipiul Chișinău din 24 noiembrie 2016, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Igor Doroș împotriva Serviciului Vamal cu privire la anularea actelor administrative, restabilirea în funcție, încasarea plăților salariale restante și repararea prejudiciului moral, se menține.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,

Iuliana Oprea

judecători

Galina Stratulat

Ion Druță

Oleg Sternioală

Dumitru Mardari